

Camí de Sant Joan d'Avellanet al mas dels Trulls

Gisclareny

Ubicació

Comarca:	Berguedà
Lloc/Adreça:	Camí que va del Cassot (T.M de Bagà) al mas (Ajuntament de Gisclareny. Av. Roser S/N 08695)
Emplaçament	Pista de Sant Joan al Casot, a la segona corba de l'esquerra mirant a la vall dels Trulls.
Alçada:	964

Coordenades:

Latitud:	42.26667
Longitud:	1.82904
UTM Est (X):	403429
UTM Nord (Y):	4680049

Classificació

Número de fitxa	08093 - 78
Àmbit:	Patrimoni immoble
Tipologia	Obra civil
Estil / època:	Medieval Popular
Segle	X-XIX
Estat de conservació	Regular
Notes de conservació:	Mig desfigurat i cobert de vegetació tot i que encara deu ser utilitzat pels caçadors i algun excursionista
Protecció	Legal
Observacions protecció:	Llei estatal 3/1995 de 23 de març vies pecuàries (BOE ,71)
Accés	Fàcil
Ús actual:	Sense ús
Titularitat	Pública
Titular:	08092A00100001000YQ
Fitxes associades:	

Mas de Faiola

Mas dels Trulls

Autoria de la fitxa

Pere Cascante i Torrella

Data de registre de la fitxa:

dj., 03/10/2019 - 02:00

Descripció

Antic camí que enllaçava Sant Joan d'Avellanet i Bagà amb els solells de Massena i de la Torre, el mas Trulls (Faiola) i l'obaga de sota la roca Tallada que denominà el lloc de "Faiola". Es tracta d'un sender més aviat suau que segueix l'orografia del terreny amb un lleuger pendent i amb alguns trams amb restes de l'antic empedrat i també algun grau que salva les carenes. El camí queda embegut en el seu primer tram per la pista del Cassot i pel canal de la Manresana i el darrer tram segueix el curs del torrent dels Trulls enmig de la clotada on es troba l'antic mas. Avui dia aquest camí està en desús.

Observacions:

Aquest camí deuria correspondre amb l'accés principal al mas dels Trulls (Faiola) des de Sant Joan de l'Avellanet seguint la solana Masena i el solell de la Torre. El pendent suau i la comunicació amb el pas de la Mona, coll de difícil pas que enllaçava amb la vall de Gréixer i Escriu el deuriem convertir en un camí de trànsit més aviat veïnal.

Història

La història d'aquest camí va lligada estretament amb els vilatges d'Avellanet i l'alou de Faia, documentats ja des del 973 en la documentació de Sant Llorenç prop Bagà esmentant l'alou de Faia i el de Vencilles que possiblement correspondria amb el que més tard serà Avellanet. L'antic mas de Faiola torna a ser esmenat el 983 i finalment el 1003. La primera data que apareix és el 973 quan un tal Fredoveia i el prevere Duran donen al monestir de Sant Llorenç, un alou situat al terme del Puig al lloc de Faia establint un pacte d'us defruit de la propietat amb la condició que quan morin els seus descendents hauran de lliurar el redit de l'alou i el de Vencilles. El document ens localitza aquest alou al lloc referit ja que les afrontacions coincideixen amb la seva situació "Et affrontant ipsas casas, cum curte et orreo et orto, cum illorum arboribus et terras et vineas de I parte in ipsa serra de Turbias, et de alia in flumen Bestanside, et de III in ipsa Monna, et de III in rivo qui discurrit per Canalillas" BOLÓS-PAGÈS (1986). P. 192. Els límits coincideixen amb l'emplaçament actual ja que el terme Mona seria el pas de la mona situat al capdamunt de la solana Massena seguint amunt de l'indret on es localitza al mas. És possible que ja des d'aleshores ja s'emprès aquest camí com a via de comunicació i d'enllaç amb la vila de Bagà El rivo canalillas ens podria fer pensar en el torrent dels trulls i per tant el mas esmentat estaria emplaçat dins aquest terme. Poc després el 1087 Serra i Vilaró troba una referència que els germans Huc Dalmau, Bernat Guitart i Arnau Sindred donen tres vinyes al monestir de Sant Llorenç situades al terme de la Faia. Possiblement alguna d'aquestes vinyes podria ser al lloc de "La Faiola". "...tres vineas in Comitatu Cerdaniense in valle Bucranense in apendico de Pujo que vocant de Avellaned ad ipsa Faia..." (Serra i Vilaró, J; 1989. Llibre I P-391). Malgrat això el mateix Serra no troba esmentat el mas amb el nom de Faiola fins a mitjans del segle XIII. Tot fa pensar que aquest mas degué desaparèixer amb la pesta negra i la crisi baix medieval. Al llarg de l'època moderna al lloc s'hi esmenta el mas Trulls tant en el cadastre de 1776 (AMG) i al cens de 1863 on la casa estava a mans d'una tal Teresa Pujols hi havia 3 persones majors de 7 anys, i pagaven una contribució urbana de 22 rals. El mas no va sobreviure l'emigració de 1900 ja que consta com a abandonat (Martín, E; 2005)

Bibliografia

BOLÓS, J; PAGÈS ,M (1986). El monestir de Sant Llorenç prop Bagà. Artestudi. Barcelona. P.192.
MARTIN, E (2005) Una mirada sobre la història de Gisclareny. PEDRALS I COSTA , X (2007); La Fia-faia: màgica, ancestral, única. Barcelona SERRA I VILARÓ, J (1989). Les Baronies de Pinós i Mataplana. Investigació als seus arxius. Llibres I, II i III. Bagà.

